

De més drets sense deure,
De més deure sense drets.
Els drets individuals són
imprescriptibles. Regula-
cions i imposicions. •
Legislar la Llibertat baix
pretgat de garantia, és co-
metre atentat contra ella. •
La llibertat pròpia acaba
allí on comença la lliber-
tat ajena. És fíctic, doncs,
al individu fer tot lo que
no perjudiqui a un altre. •
Lazarus, qu'enalteix al qui
la fa humiliant al qui la reb-
te d'esser substituïda per la
solidaritat; qu'agermana y
nivella als que la practican. •
Mentres el món no es com-
pongui de sers lliures, iguals
e intel·ligents, no pod haverhi
pau entre la rassa humana.

LA TRAMONTANA
defensa els principis lli-
berals més avançats, sense
atenuants de cap mena. •
La TRAMONTANA és altament
moralista, tenint per base fo-
ndamental de la moralitat el
respecte a totes les idees y la
promoció de tots els pobles. •
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més
avançat contra el més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d'una gran reforma social
que transformi el modo
de ser del productor, avuy
superficial al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està
afiliada a cap partit, servint
els interessos generals de la
llibertat sense compromissos
ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble
és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català
més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre. — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan por anticipado

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA
Pels pagos s'admeten llibranças del Giro Mètric, lletres de fàcil canvi
y sellos de 15 cèntims. No s'admeten llibranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 cèntims. — 30 exemplars, 1 pes.
Surt a llum puntualment cada divendres

ABANS Y DESPRÉS

Am majestat moresca y estudiada
caminant cap a Espanya m'els veureu,
y si els pregunta algú:—¿Ahont aneu?—
responen molt contents:—¡A l'embaixada!

Més al retorn, passant altra vegada,
van moixos y callats tot fent l'ull viu,
y si els pregunta algú:—¿D'ahont veniu?—
responen escamats:—¡¡¡De l'embaixaaaaada!!!...

LA BOFETADA Y LA CREU

Las funciones piadosas de la semana santa...

M'hi jugo un llassol pera fer un turban que...

Y m'explicare per lo qu ho comparo a funcions...

Tothom sab qu a Cristó van donarli una bofetada...

Deixant apart la molta gracia qu'em fa aixó...

A Mellina van matar traydorament els moros...

Y banquet per aqui, y recepció per allà, y ball...

Peró de tots els obsequis fets als embaixadors...

De manera qu'are resulta que l'haver rebut una bofetada...

Si aquestas distincions militars se donan per valentia...

Peró ja hi caig. Per alló de fer una parodia de...

Que per alguna cosa, degueren pensar, establir...

Peró ho que després de tot constitueix actualment...

Hi ha qui no s'accontenta am menes de qu'el

fusell, essent un diputat carlí qui va tenir la barra...

Altros, y aquests sembla que són els més, es donan...

¡Ay sant cristiá ¡digi! infidel moro, y com l'has encertada!

El Consell de Ministres, després de ben examinar els...

Jo tractaria el cas com una bofetada ordinaria, calificantia...

Y condemnarà a l'agressor a quaranta pelas de multa...

—Es a dir qu'el pegat una bofetada an aquest...

—Si,—va respondre el jutge.

Y treventse una unsa en persa de la butxaca, va...

—Si val vuyt duros una bofetada, aquí en té setze...

Y aixecant la mà, va descatregaria am tal furia...

Y dig qu aixó no voldria jo qu'es repetís entre el...

L'OR CATALA

Quan tothom, en vista dels fets, estava convenent...

Existeix or catala, segons El País, y aquest or, en...

Aquest or no serà en barras aquí no hi ha més barras...

Si a Catalunya hi ha or, no serà en mans del grandios...

Si a Catalunya hi ha or, no és catala, ni per la seva...

Gregui El País, si per aixó té motius, qu'els diputats...

Comideri El País que tots els catalans ofesos, vista...

Els republicans progressistas catalans no podran deixar...

Una recomanació final als nostres llegidors, qu'aquesta...

Prat del Llobregat, 4 Febrer 1893

Amig Director. El primer d'aquest public conegut entre...

Aquí ha sigut sempre costum tenir la clau del camp...

Tercer tetragui qu el nostre lector li ha fet arribar...

ment, sent una colla de trua-campans, s'han quedat sense popularitat tocar, y gran tiapiem de demanar algun avui! aquest tindrem de dirgrons a Déu per medi d'oracions a fi de què l'Imperador toqui la gracia seva al reactor y aquest fassi tocar la campana.

TERRIBLES

PIÇAS

Qui el paper que s'ho tenia,
de un ditat català.
Present el ditat per tema,
a molta els fare girar.
Perquè vagi a clavar piçes
y tant be les clavare,
que tant al, com a no voten
a grèu el obligare.

El para-sant dels castells
de un procediu especial,
no sembla sinó que vagis
dona els llavats pel moiral.
Y fent el paper de paper
per passarà molla,
a donar qualsevol doctrina
de qualsevolq' nascó.

L'Española de la Torrance
una paia de temps la
que el faure para castells
y algun home lo deua anà
Y no veu la papalla
que no val per ras son tel,
perquè prou et ha dit el ditat,
Afrasa de Pisu no san al cel.

L'esperant que toca a un moro
de a facte fustelat,
però si un reflexo ara mana...
s'ena entera y s'ha acabar.
El país dels ric-campans
totthem amb quic palaix
és aquell hom la justicia
l'aplica sempre al revés.

Obrer hi ha que a mor de gana
am tot y molt treballar,
y dia mal de qui l'aparta
y d'aquell que el va engendr.
Pro parreus d'Araquia
y del benestar del món,
y no engegara a... la porra
am tota la sena faju.

Ja estan els catalanats
que no caben dins la pell
perquè una idea perreuda
és la veritat del cervell.
Y la guiaran en planta
d'una manera formal,
dant un ball, am barretina,
durant aquest carnaval.

Hi han imbècils a dotzenas,
y per més senyas casats,
ya a totes horas fillorens
de ser dignes y ac-honorats.
Y no mien volen casats
per xafar son deus,
però no els toguen las senyas,
ya un partitior pel mot.

Podrà haverhi molta gana
per part del treballador,
però la gran majoria
que ho creu com d'obligado,
trobarà alguna banderia
de brassat amb un burges,
y enlatada, danti, importancia,
dirán:—Y que fells qu'el!

Hi ha burges liberalisem
que no perd cap occasio
per dirre am tota la barxa
am g del treballador.
Y així que conca l'idea
d'un dels obrers qu'el motat
si no es del seu agrado
y no se retracta, al carce.

Domingo Borrada

El Consell Regional de Catalunya del partit federal, acaba de publicar una notable alocucio invitant a fi de ferse sobre sólidas bases l'unió, coalicío ó lo que siga, que tant de temps fa que es busca, tantas vegadas s'ha fet y may fina are ha donat el fruy que s'en esperarava.

Aquesta vegada el Consell Regional senta ja la base d'abandonar del tot per tots els partits republicans la lluyta electoral, tancant en un total retraïment, cosa que, per més que nosal-

tros aplaudim y aplaudirem, sobre tot mentre es en el sistema de fer eleccions imperin las desvergonyidas tupinadas d'avuy, em sembla que portara més d'un disgust als iniciadors d'aquesta povera unió, que, ó molt ens equivoquem, ó no donara tampoc el fruy que d'ella es podria esperar, pels molts republicanasos, republicans y republicanets que tenen ganas de ser diputats, regidors ó cosa que s'hi assembla.

Mes el desitj es bo, l'aplaudim, y si tots els que deuen hi fan tot lo que hi poden fer, no seria estrany que las Juntas revolucionarias qu' es proposa, quedim formadas per tot arreu, puguessin entrar prompte en funcions.

Qu' es lo qu' interessa y convé a tots els espanyols que no vivien sobre el pais.

La Comissió municipal composta de l'arcalde y dos regidors que va anar a Madrid a gestionar l'assumpió de las murallas, diumenge va retornar definitivament a sas llars, que diria un catalanista, tenhi una arribada poc menos que fenomenal.

Be esta qu' es reconegui que la citada comissió ha complert amb el seu dever, però d'aixó a gaster tant de bombo y campanarins, va la diferencia de lo just a la exageracio.

No veuen qu' el poble dirá, al veure tals recitaments, aplausos, banquets y demés flocosia d'avuy, qu' aixó significa que totas las demés comissions que tantas altres vegadas han anat a Madrid pagant el municipi, no han complert llavors el seu dever?

Y no és lo pitjor que aixó el poble ho digui ó be ho pensi sense dirlo.

Lo pitjor es que sigui veritat.

El qui va aixecar l'imperi ametrallant al poble de Paris, y el qui va combatre al emperador mostrant constantment als seus viscos en el famos periódic *La Lanterne*, foren el dia y del correcte objecte cadascu de molt diversas manifestacions.

El mariscal Casterbot va ser acompanyat al sepulcre per l'autoritarisme oficial, que encare que republicà, no ha de faltar a la tradicio de ser respectuos amb els tirans y els seus cómplices.

Rochefort, venint del desterro, va ser rebut triomfalment pel poble de Paris, conseqüent en honorar tot lo que representi una protesta contra l'autoritarisme.

L'element oficial y el popular, Tun en els inválids y l'altre en la redaccio de *L'Intransigeant*, son una especie de símbol del dualisme polític dels nostros temps, que té de resolores en l'unstat per la practica de la libèrtat sense mixtificacions de cap mena.

A Cartagena s'ha celebrat un meeting en honor de la ciencia y de l'humanitat.

Presidia l'arcalde, y un merje va presentar setze hermosos neus, plens de salut, trets de las unglas de la dièterna pel medicament descubert pel doctor Roux y preparat pel doctor Ferrán.

L'immensa multitud que omplia el teatro va aplaudir amb entusiasme frenétic als nens, saludant com a benefactors de l'humanitat a Roux y a Ferrán, humilió filla del poble, però eminencias científicas devant de las quals y humillan totas las eminencias del privilegi.

No es passa mes, y de vegadas ni una semana, que no succeixin atrocitats del dinamiterisme burges, per las quals no es fusella ni es talla el cap a ningú, a pesar de ser las desgracias causadas molt més numerosas y terribles que las del terrorisme anarquista.

Ens referim a las explosions del gas gruó en las minas d'ahont y extreu el carbó de pedra.

El diluns a la matindada va haverhi una explosió d'aquestas en el pou de Santa Eugenia de Montcau-les-Mines (Francia), mortat casi tots el 52 obrers qu'estavan treballant allí, y quedant mal ferits tota els pocs que s'han escapat de la mort.

Y com aquestas desgracias succeïssen sempre per festals: am que las empresas volen que s'efectu el treball, en podem dir ben bé d'aquestes desgracias el *dinamiterisme burges*, que per l'usura y l'exploicacio causa tantas victimas y no es perseguic may perquè els veredaders culpables pertencien a la classe dels que fan las lleyes y es converteixen en amos y explotadors dels seus semblants.

Prou a Fransa volen are acudir a la caritat per alixar tant terribles desgracias, però será inútil tot lo qu' es fassi baix el pont de vista d'evitarne de futuras, mentre directors, enginyers, propietaris y accionistas no resulten responsables d'aquets mals.

O deixin de ser tals propietaris ó accionistas els actuals poseedors d'aquestas riquessas, passant a mans de las colectividades de miners, que com a interessats directes cuidarian mes que ningú d'evitar tals desgracias.

BON REGALO

Aquets meus Nati fosta
distingit embalsador
(però ha sigut distingit
apli un revo basat) foren,
ha portat alguns regalar,
d'alguns regalar, com hi ha mien?
Y veu unas bromas que gastes!
Mencions mien de humor!
Nada menta que han portat
com gran cosa són beuans,
No se pas en quic otorga
ni qui amb aho fara mes pug,
y fins pensat que han volent
alguna reivindicacio
paia els regalar dos botats
y els mienors mien als mien.

Jabari Girona

L'arcalde Sr. Collado diuen qu' ha refusat cosa de mitja dotzena de tiberis am qu' el volien obsequiar per la resolucio favorable a Barcelona de l'assumpió del terreno de las murallas.

Si aixó és cert, permettemos una vegada el luxe d'aplaudir a un arcalde.

Aquestas tartaneras, que paga el coma moltes vegadas, no són més qu' una vergonya ens sempre.

Y respecte a la comissio que va anar a Madrid, ja en té prou ben bé, com havem dit abans, amb el bombo de la recepcio.

Havim rebut una circular de la Comissio Pericial de la Federacio de Treballadors agricoli de la regio espanyola convidant un congrés, de la citada Federacio els dies 9 y 10 del corrent mes de Febrer, que es celebrará a Vilafranca del Panadés.

L'ordre del dia qu'en dit Congrés té de tractar-se en lo següent:

- 1.º Presentación de resoluciones de los representantes.
- 2.º Elección de mesa.
- 3.º Exposición que la Comissio Pericial de su trabajo durante el pasado año.
- 4.º Lectura y discusión del Estado de cuentas.
- 5.º Revision del Reglamento.
- 6.º Debates continuos resolviendo las directivas de trabajo por medio de plebiscito de la Comissio Pericial.
- 7.º Considerando en cuq'quo-cuq'quo mejor empujo de los intereses de los trabajadores, afirmar la necesidad de reformar politicas para lograr mejores lites. de la Comissio Pericial.
- 8.º Convocatoria de que la Federación tenga un periódico propio, órgano de la misma. Servicio de biblioteca y teatro.
- 9.º Necesidad de celebrar la fiesta del 1.º de Mayo. Servicio de Villancos y teatro.
- 10.º Necesidad de que la Federación sea auto-entidad de resistencia. Servicio de delegados.
- 11.º Proposiciones generales.
- 12.º Elección de la Comissio Pericial, según el reglamento.

Desitjem bon acert y feyna bona als delegats qu' assisteixin a l'esmentat Congrés.

Els jutges de primera instancia, els fiscals y els demés empleats dels jutjats del cantó de Tesson (Suïssa), han dimittit tots junts els seus càrregs, fundantse en que am la pook pags que tenien no podian viure.

Y pensar que quan un obrer es declara en huelga el perseguixen!

Jo no se que es aixó sino lo qu'en podem dir una *huelga de la justicia reclament nomen de nos*.

Podrà l'EMAT, la burgesia, els empleats y tothom que vulgui, declarar y fins bramar contra las huelgas dels obrers; però la veritat es que tots ells fan lo metex quan no els agreden las condicions de qualsevol cosa, treball, objecte ó dimont que liguin entre mans.

La Junta directiva del partit socialista ha desautoriat el periódic *El Fau* per lo qu' ha dit respecte a l'assumpió de las murallas de Barcelona, deixant aixis en bon llog als diputats y senadors d'aquell partit qu' havien votat a favor dels interessos d'aquesta ciutat.

Ja era hora de qu' aixó succeïss, fent justicia

als bones intencions dels que no anavan moguts per propinas.

Sens dubte pel mal estat dels carrils no ha arribat aquesta setmana el correu del País de la Convivència.

Per notícies fidedignes sabem que en Pau Veritats treballa, i en el número pròxim publicarà una carta que, com les anteriors, servirà de noble emulació als Fideles i Ideals i de vergonya als escèptics impudents.

ESPAÑA

Mientras teanquilo, aquí a España gran cañón de ande en la ha dupe que l'obrer ha de se' el duro dos coge

Fans se m'ensorgia la cara pensant lo mal que parien fover sempre ena mal del munt com a deparon.

No se téu en pu a la puy i vola tuerete de penas, fute fute, capella, rigolir i ho m'agrada.

En llog d'aquell Espajer qu'atavan per bohorcion, are portat, tota els nois, un veslador de sis tires.

Aquella senyora de la folla un xafar pas lo que es preson reclinar lo munt i sense comen ena dezan.

Per farte d'olla los marraquies, per satis la cor ocidant, i per fatos ena Quilones del barron i m'agrada.

No se ha pas cap mardona es ho dig percu pag abebyn que un agat la diuonia que les matant per nos meus.

Capellans, monias y frares, ministros y piosanos, tota bona per volos de lluny, porque fas molta puda.

MARTE GILBERTA

Tornar a explicar-me variats trifulcas místics del vicari de la parroquia del Santat de Sant Martí de Provencals.

Aquesta vegada em diuen que després de cobrar el rals del ciutadà Simó Martí per l'enterrament d'una vella filla de tres anys anant un capella am la creu fins al cementiri vell de Barcelona, que ja se sab qu'està situat dintre el terme de la vrbana població de Sant Martí, a la precisa hora va negarse a sortir de l'edifici; deixant qu el mort ven anes per ell tot ml a enterrare.

Jo, la veritat siga dita, no trobo en això una cosa tan mal feta com alguns creuran. Fencia acas d'alviar-lo en res al pobret difunt, quins pedats com a criatura de tres anys no podian ser molts, l'anar ò no acompanyar al cementiri amb una creu i un capella? Doncs ja que tants romanos de voler capellans y creus que ne curan de res? Y, si molt convé, els qu'han tingut de pagar els 18 ralets a mossen Canyar se dirán liberals, republicans, socialistes ò anarquistas, y por de contado lliurepensadors.

En quin cas aplaudeix al vicari de que cobrés els rals y els deixés sense acompanyament místic. És lo menos que podia fer pera demostrarlos pràcticament qu es pod prescindir de l'Esglesia.

I ja es hora d'atacar l'hipocresia dels lliurepensadors qu'acudeixen a l'Esglesia. Que són tan indignes, a lo menos, com els que es diuen catòlics y van a missa per moda y es confusos pel que dirán y tenen tanta fe en las oracions com jo meteis.

Perqué agosin respectables las ideas de tothom, precisa en tota profanacion una profunda conviccion.

Amiet de donar a cada qual lo seu y de ser sempre imparcial, allà va una butada de mal temps a l'inversa.

Tres criminals del poble de Noicela (Corunya) estavan forçant per enterrar viva una nova qu havia comés el delicta d'estimar a un d'ells y quedar en disposició de ser marida resultas de tal amor.

Mes quan ja dintre del cementiri comensavan a cubrir-la de terra, tenint-la dins la fossa que li havian obert, va sonar un tiro y va compareixe un home empatyant als assessors, que van fugir més que depressa deixant de consumir el seu delicta.

El salvadore era el rector del poble, que aviat per un noyet qu'amagat al cementiri havia vist el comensament de l'escena, havia acudit sense reparar en perills a salvar a una victima de las mans dels seus botxins.

Y consti que no vuy focarme en el detall de, sent capella, tenir tant a mà un arma, saber fer fog, etc.

Lo cas és que va fer una acció bona en el seu fondo, l'aplaudeixo y en pau.

Y en quedo en més desahogada situació de considerar las mafletes dels de la seva classe, que, com en totas, hi ha de bó y de dolent.

A Madrid se parla d'un desafió en projecte d'un notable critic de teatros amb el parent de una tipler, per qüestions d'exigencias del primer amb aquesta a fi de donarla com a bona cantant en las sevas ressenyas al públic.

Ja ho veig: per assegurarla de qualitat superior, el dia que escripou primer veia... tasalaria.

Mes no tinguin por de que amb aquet honor de lance arribi la sang al riu.

Aquet criticón es un dels qu es dedica al noble arte del periodisme fent pagar las sevas alabansas als artistes, y un típo d'aquesta calanya és capas de totas las baixesas del món abans d'exposarse a que li fassin goteras a la pell.

Un dels obsequis més brillants fets a Muley Brisha, l'embaixador marroquí, ha sigut un ball a casa la marquesa de Squilache, al qual va acudirhi tot lo més granat de la Cort, y ahont va ostentarse un luxu inusual.

Y en tant això succedien en los salons de l'emmentada marquesa, muria de fam y de fret un infelx precisament en lo career de Squilache de Madrid.

Aquestas són las armonias socials am qu'es poden escriure las glorias patrias espanyolas.

En lo Conservatori de Liceu s'ha obert una matricula per aprendre a sér còrasta de teatro ò d'edglesia.

Vaigim sant Repatantem, y a quina temps hem arribat, que un pruda y ho agant baronichio es la constra?

A pesar del patriotisme am qu el poble de Madrid ha rebut l'embaixada marroquí glorificant ò poc menos al general aboleciador, a l'adonarsen qu el miró Mussa ò Brisha repartia diners, li han plogut demunt tal pluja de cartas demananthi caritat, que molts dias han passat de doscentas.

D' això deura ser que l'embaixador ha dit, al donarse per content y satisfet de tantas festas, festassas y festetas com li han dedicat pera desagradiarlo, ò millor dit, pera desaboltejarlo. —Mo ser medio español, español, ser medio moro. Todos estar uno.

Efectivament: tots som uns... en materia de abundar els tipos que volen viure am l'esquena dreta, sigui com vulguí.

Vessará el patriotisme en contra dels moros. Però també sobrarà el desverguament de demanarlos caritat.

Qu'ells fan, com tothom qu'en fa, amb el sant intent d'humillar al qui la reb.

BRAMS
Brama el rac dintre l'estable quan no té palla ni asfela; brama el mar contra las rocas quan li regna el temporal; brama l'home qu'és estipit y qu el treball no li plau; brama el criminal carçada qu a la guerra vol anar; y brama, també, en la trena, el vic-cri estotant perquè veu que las ascotas, en llog d'antalló a recollida, cida diomerga a la tarde, s'estiman més ank al ball.

GUILLEM TORRES

EPIGRAMAS

El mes gran del senyor Blay, qu'un marit de la Felip, no voldria menar may, perquè de feno que fatisa.

A. BOLLADA

La dòna d'en Rocamora tira el salte y el florat, y un dia deya en Lloret, qu'es dòna molt talarata.

La masondona Maria pregava un dia al rector: —Exculi: ¿que se ho dita? —Eugui, —la el.

—¡Ay, senyor! Domes ¿que vol dir masondona? —Fera una dòna maior, que per tota ferma és bona, —la tonteng, pare Melicor.

Ms. ELLIS

NABADA

Tota hi som en la primera, tota eis preso tenen dia, y de tota aquí a Espanya n'hi arriba haver que la por.

UN TRENCA CARRIAS

LOGOGRIFO NUMERIC

- 4 3 4 5 6 7 Celebs piodolare exchanger
- 4 0 4 5 5 5 En las fondas n'hi ha
- 5 6 6 6 4 Animalis fieros
- 6 7 6 3 Pubie catala
- 4 6 7 Aftre
- 4 Nota musical
- 4 Consonant

J. FERRE

ROMBO

Substituir els punts per lletres de modo que llegidas vertical y horizontalment, diguen: 4. ° ratlla, consonant; 2. ° ratlla, nom de pais; 3. ° ratlla, capital d'Europa; 4. ° ratlla, opera italiana; 5. ° ratlla, prenda que portan las escultoras; 6. ° ratlla, número; 7. ° ratlla, vocal.

A. TUBO

GEROGLÍFC

TI
OXXXXXX
T Y I

SANCI DE CARLOS

SOLUCIONS

NABADA A LAS CABORIAS DEL NUMERO DEBADO. Nabada: Capollades. Gero glific: Per cartes als encantats.

CORRESPONDENCIA

S'apropiat alguna caboria de las qu'han enviat M. T. Mata la N., Cintet Barrera, Josep Torrent y Mas, Emili Llavayol, Nay de Sans, Weber, Plajquesobó, Josep Costa y Fontes, Sany de Cargol, Peppet de la Granaya, Un Trencat carras.

M. Baratu y V. Els cantars no han pruo bé apropiatim algun epigrama y veuren d'arreglar la poesia. —Serapí leustarar: Casi tot lo qu'ins envia fa per casa, y ho agradarem am molt gust. — F. Torres. També te d'adobar la seva poesia aquesta vegada per la mala accesoració produida algunas silabas. —Mr Eugeni. La seva poesia resulta algu perillosa y poc espontanea y convénia pera insertarla, apropiatim un parell d'epigramas. — Coll Barrera. Buna l'intenció de la poesia, però eis versos... (dificultats). —B. Marco, es castella no pod anar, a menos de ser una cosa superioríssima que no ho es lo qu'avia. — Guillem Torres. Tant la poesia com l'epigrama son del gènere de casa y no van molt bé. —J. M. J. Llanad. No podem servir de lo que necessita, perquè de mestracions no en venim. —Peppet del Calé. El seu sonet es una perbecció de dolent. —Peppet de la Riera. L'assumpo cala la prou tractat per nosaltros, i a més la poesia es massa larga y poc inspirada. —A. Bollaeras. S'apropiat un epigrama y la poesia. Beldades las suscripcions y be lo qu'indica. —J. Castell. El seu verset no s'han pruo bé. — Un Tonto. Per més que la firma dispensacion eis versos, no podem inserarlos. —Un Camalló. De la carga satírafrangina. La dolenta versificació fa que no paga apropiatim. —Angel Suñer. Be las ideas en las sevas poesias, però falta oportunitat en la versificació de lo que no es la memoní seraya de que no se presta.

Imprenta Rueda de l'Universitat, 4. —Barcelona